

дел 16

Демонско сонце ја печело земјата. Три четвртини од неговата војска умреле. Половина умреле од жед на песокот. Еден верен војник дошол до царот. Во раката имал шлем полн со вода: "Вода господару, само за тебе..."; прошепотил низ своите усни. Александар го зел шлемот и ја истурил водата пред очите на избезумените војници во песокот; Кога неговите борци се жедни, тогаш ниту царот не пие вода; Примерот им дал нова сила на сите. Со последни сили остатокот од војската пристигнал во населени кра-

ишта. Тука се сретнале со нивната лота, која требало да се осведочи преку Неарх, дали е можно од Инд да се патува до устието на Еуфрат. Вавилон би требало да биде поврзан по морски пат со Индија.

Александар сакал да ја води експедицијата по земен пат, преку опасни планински премини, преку планински стеги и жешки пустини. Со денови неговите војници и учени луѓе немале вода и не можеле да сретнат човечка душа. Од тие причини тие морале да маршираат ноќе, затоа што не можеле да ја издржат дневната жега. Многу од

Трагајќи по легендите, лагите и мотивите, откривме дека сè се знае уште пред Исус, сè е дело на Македонците и дека 20 века се развивале само техниките. Истовремено се вршела смислена девалвација, деградација и геноцид врз Македонците.

Македонија како најстара држава на континентот, на светската цивилизација ѝ подарила голем број светски вредности, значајни за светската цивилизација.

Македонците како најстар народ на планетава Земја, создале и оставиле големи траги на разработени правила и принципи со својата мудрост, логика, градителство, воинственост и дипломатија.

Македонската писменост, култура, уметност, музика, право и просветленост се први кои на светот му биле понудени во целиот свој сјај.

Македонецот Александар е еден од многуте македонски цареви кој го задолжил светот, но и Македонците, бидејќи го зачувал нивниот идентитет.

Книгата претставува пророштво за иднината и фенер за просветление.

Наша цел беше пред македонската и светската јавност да обелодениме нови автентични докази за македонскиот цар кој бил од Бога определен да прави чуда на Земјава и на видлив начин сите народи на светот да ја почувствуваат благоста Божја.

нив паѓале исцрпени, а голем број од нив умреле во песокот. Доколку Александар го избрал стариот пат не би имало толку човечки загуби. Потоа, одејќи по должината на Вагнис, 324 г. царот повторно дошол во Суза. Таму, исто така, дошол и Неарх.

Тој ја довел целата флота преку сите опасности, а морнарите раскажувале за многу случки и авантури.

Две години царот бил затворен во еден непознат свет без вести. Кога се вратил во Вавилон, неговите сопатници бескрајно раскажувале за светските чуда, за чудни земји, за нивните луѓе,

Од книгата на
Пандил Костурски и
Ристо Поповски
"Александар Македонски
Македонизам"

животни, ретки растенија и нови прехранбени производи, како ориз, банани и шеќер. Од нивните патувања донеле неизмерни богатства, кои му биле давани на царот.

Уште во Египет царот испратил една посебна научно-истражувачка експедиција кон југ, да ги бара изворите на Нил и да ги испита причините за редовните годишни поплави. Со враќањето од Индија, флотата го открила морскиот пат од Индискиот Океан до Персискиот Залив. Таму морнарите со воодушевување ги гледале плимите и осеките.

Во знак на неговото завршување на освојувањето на далечните земји, по пристигнувањето во Суза во 324 година, тој приредил многу голема свадба за истражувачите, офицерите, војниците и пријателите.

Авропат, ќерката на Медејскиот вице-крал и други. По девет месеци Статира родила син Александар, а Паризати близнаци, Александар и Филип, од кои денес потекнуваат многу Иранци.

Свадбата во Суза меѓу победникот и поразениот била потврда дека народите од новите држави не се наоѓаат само едни покрај други, туку треба да се спојат и да владеат заедно со другите светски богатства. Учесниците на петдневната свадба во прекрасните цветни градини биле опкружени со балдахин направен од златен бродат, кој го потпираше педесет столбови од сребро и лапис - лазулија. Бројот на поканетите гости не бил помал од 9.000 души (Плутарх), а се венчале околу сто македонски достоинственици, офицери, генерали и уште десет илјади војници и истражувачи од неговата експедиција

гашна заостаната Европа.

Завршницата на походот резултирала со остварената империја на Истокот. Но, и со многу побуну од своите Македонци. Кога војската се собрала кај Опис на Тигар, Александар соопштил дека сака да ги испрати ветераните и ранетите во Македонија. Од тоа тие заклучиле дека царот сака да ги отпушти и наместо тоа сакале да се придружат кон нивните освоени трупи на Исток. Александар се обидел да ги смири, но не наишол на разбирање. Тогаш тој им рекол: можеби би ве отпуштил кога не би бил задоволен со вас од исполнувањето на моите наредби. Потоа им се обратил со зборовите: кој од вас би можел да каже дека има повеќе направено за мене, отколку јас за вас? кој сака да ми ја покаже неговата марама нека истапи напред; јас ќе им ја покажам мојата. Јас се грижев за вашите рани, за вашето богатство!... и токму сега сакам некои од вас да ги испратам дома, кои не можат повеќе да се борат, за да бидат негувани дома. Доколку, пак, сакате сите да одите дома, тогаш одете! По тие зборови тој се упатил повторно во палатата и повеќе не зборувал за други свои дилеми.

На третиот ден тој ја повикал елитата Персијци и им дал наредба за единиците кои се под нив... Кога некој им соопштил на Македонците што се разговарале со Персијците, тие побрзале кон палатата барајќи го Александар. Тие не сакале да се тргнат од портите сè додека Александар повторно не им се смилостивил. Резултатот не се чекал долго. Македонците на колена го молеле нивниот цар да им ја даде повторно неговата благонаклонетост.

Примијето било прославно со банкет. На церемонијата Македонците заземале почесни места покрај царот. Од тогаш за политички и заеднички работи Александар не понудил задачи на други освен на своите блиски Македонци. При тоа, тој им поставил само едно барање - слогата и разбирањето да останат меѓу Македонците и Персијците како пример за заедничко живеење.

(продолжува)

Александар се женел со две жени: Статира, постарата ќерка на Дарије, која сега имала 22 години, и со Паризати, најмалата ќерка на Артексеркс, која имала 20 години, иако на свадбата присуствувале и неговите претходни две официјални жени - Барсина, која сега имала триесет и пет години, нивниот осумгодишен син Херкул, и Роксана, која била во благословена состојба. Истовремено, сите негови пријатели земале жени со персиско царско потекло. Хефестион се оженил со Дрипетис, која била помала сестра на Статира. Кратер ја земал Дариевата роднина Амастрина. Птоломеј и Кардија ги земале Артакана и Артионис, кои биле сестри на Барсина. Пердика ја земал

со десет илјади персиски девојки.

Светската свадба во Суза за венчавање на Европа со Азија, всушност била масовна политичка свадба за да се репродуцира нова генерација на светската империја, бидејќи Македонците, покрај сјајот на сонцето, најмногу го обожавале и шепотот на жените.

Покрај овој чекор, Александар се движел и меѓу двата печата на судбината. Тоа биле хелиоцентричниот систем на примање и геоцентричниот систем на давање енергија од Македонија кон светот. Тоа било наследство од македонската царска династија, особено од татко му царот Филип, кој бил реален, мудар, генијален војсководец и градител на модерно царство во то-